

[Erik Eriksen.]

overbevist om, at denne dag vil bringe skuffelse, i hvert fald for de to små regeringspartier.

Regeringserklæringen sluttede imidlertid med at give tilsagn om et positivt og sagligt samarbejde. Jeg hører til de mennesker, som helst vil tro medmennesker på deres ord. Derfor vil jeg gerne give det samme tilsagn. Men jeg må have lov at tilføje, at så intetsigende som programudtalelsen på afgørende områder var, kan jeg ikke udstede nogen blankoveksel. Venstre må fra sag til sag tage sit standpunkt, efterhånden som vi bliver bekendt med regeringens egne standpunkter. Jeg kan love, at vi vil medvirke aktivt til at gennemføre ethvert lovforslag, som efter vor opfattelse fremmer en liberal samfundsudvikling; men lige så sikkert kan jeg love, at vi på det bestemteste vil modsætte os ethvert forslag, som tilsigter det modsatte, og vi vil ved modforslag søge at bane vej for vore tanker og for vort syn. Jeg vil tro, at det i dette folketingsår vil forme sig således, at vi, oftere end tidligere, når vi mener, at regeringen forsømmer det, tiden kræver, vil møde med vore egne forslag, og det er jo heldigvis således, at samarbejdet mellem oppositionspartierne, venstre og det konservative folkeparti, lover godt for fremtiden, og at flere og flere ser nødvendigheden af et sådant ikke-socialdemokratisk samarbejde.

Det er for mig at se det politiske perspektiv, der er mest i, og venstre og de konservative i fællesskab har en stor opgave i at udvikle og styrke det. Man vil forstå, at jeg med sommerens kriselove i tankerne nærer en god portion skepsis over for regeringen. Skulle det mod al forventning vise sig, at regeringen er ved at komme på bedre tanker, skal jeg være den første til at bistå denne tankevirkingsomhed.

Aksel Møller: Der foreligger jo i de to ordførelser, som allerede har været holdt her, tydelige vidnesbyrd om, at dansk politik nu i alt fald for et stykke tid vil komme ind i en mere rolig atmosfære, end det sidste års tids diskussion tilkendegav.

Efter at have studeret åbningstalen har jeg lagt mærke til, at vi står over for en regering, hvis virksomhed vi først for alvor

kan bedømme, når forslagene ligger på bordet og vi får lejlighed til at se, hvad tilbuddet om samarbejde indebærer i praksis. Jeg må indrømme, at som tiden er — så skæbnetsvanger, på en vis måde opløftende, på en anden måde forstemmende — er der formentlig ikke hos nogen af os megen lyst til at fortsætte med de skarpe politiske bemærkninger, vi vekslede under junisamlingen. Men jeg er kun et menneske, og for et menneske kan naturen gå over optugtelsen, og jeg må indrømme, at jeg er stærkt fristet af en bemærkning, som den højtærede socialminister lod falde forleden dag: en ny måde at belyse regeringsdannelsen på; og jeg kan ikke modstå den fristelse at gøre en bemærkning dertil. Den højtærede socialminister sagde, at efter at venstre og konservative var rykket tættere sammen, var der sund mening i, at de progressive partier til venstre i folketings salen slog deres pjalter sammen. Jeg henleder den højtærede socialministers opmærksomhed på billedets oprindelse — han kan slå det efter i den store danske ordbog; han vil da se, at den handling, der foregår, når nogen slår deres pjalter sammen, er en handling af den karakter, som Mykle har skildret. Nu ved vi jo godt, at det næppe er det, den højtærede socialminister har tænkt på, for det var jo ikke kærlighed ved første øjekast, der førte disse tre partier sammen. På forhånd var de da i alt fald ikke bestemte for hinanden. Nej, det er nok en anden side af billedet, som den højtærede socialminister har været interesseret i. Det må have været ordet „pjalter“. Hvad slår de sammen? De slår deres pjalter sammen. Det er billedets egentlige mening. Pjalter er rester af et fordums klædebon, og om disse rester af et fordums klædebon oplyste åbningstalen unægtelig en del. Det vil vistnok vise sig under den fortsatte debat, men min antagelse i dette øjeblik er, at det er pjalter, der er tilovers af de radikales samordningspolitik, borgfredspolitik og voldgiftspolitik, det er pjalter, der er tilovers af retsforbundets modstand mod indgreb i erhvervs livet, på fiskeriets område, hvad angår mælkesalg og -produktion, hvad angår husholdningsråd og statens adgang til at give statslån. Det er pjalter alt sammen, ja, det er endda pjalter, der er til rest af den grundskyldside, som skulle bære retsfor-